8. előadás

TÖBBVÁLTOZÓS FÜGGVÉNYEK.

Eddigi tanulmányaink során *equváltozós analízissel*, vagyis $\mathbb{R} \to \mathbb{R}$ típusú (vagy másképpen fogalmazva valós-valós) függvényekkel foglalkoztunk. Láttuk, hogy az alapvető fogalmak a szóban forgó függvényeknek a határértéke, folytonossága, deriváltja és integrálja. A továbbiakban a *többváltozós analízis* alapjaival fogunk megismerkedni. Az egyváltozós analízis alapvető fogalmainak és eredményeinek az $\mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ $(1 \leq n, m \in \mathbb{N})$ típusú (az ún. vektor-vektor) függvényekre való kiterjesztéséről lesz szó.

De mi az alapja ennek a kiterjesztésnek? Elevenítsük fel újra a függvény pontbeli határértékének fogalmát! Legyen $f \in \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ és $a \in \mathcal{D}'_f$. Azt mondjuk, hogy az f függvénynek az a pontban vett határértéke az A szám, ha

$$\forall \varepsilon > 0$$
-hoz $\exists \delta > 0, \forall x \in \mathcal{D}_f, \ 0 < |x - a| < \delta \colon |f(x) - A| < \varepsilon.$

Ugyanez környezetekkel kifejezve:

$$\forall \varepsilon > 0$$
-hoz $\exists \delta > 0, \forall x \in (K_{\delta}(a) \setminus \{a\}) \cap \mathcal{D}_f \colon f(x) \in K_{\varepsilon}(A),$

ahol

$$K_r(x) := \{ y \in \mathbb{R} : |x - y| < r \} = (x - r, x + r)$$

az x valós szám r > 0 sugarú környezetét jelenti. Látható, hogy a fenti fogalom (még az $a \in \mathcal{D}_f'$ torlódási pont fogalma is) teljesen leírható környezetekkel. Ez azt jelenti, hogy ha bevezetnénk a környezet fogalmát \mathbb{R}^n -ben, akkor változtatás nélkül általánosítani tudnánk a függvény pontbeli határértékének fogalmát.

Metrikus és normált terek

A környezet fogalma nem lehet akármilyen, mert akkor nem fogjuk tudni a határértéktől "elvárt" tulajdonságokat igazolni. A valós számok halmazán a $K_r(x)$ környezet nem más, mint azon pontok halmaza, amelyeknek távolsága az x ponttól kisebb, mint r. Ha ezen az úton maradunk, akkor csak egy távolsáqfüqqvényre vagy más néven metrikára lesz szükségünk.

Mit jelent az, hogy metrika? Gondolhatunk arra, hogy a valós térben, ahol élünk, két pont távolsága mindig a két pontot összekötő egyenes szakasz hossza. Sajnos nem mindig tudunk egyenes úton eljutni az egyik ponttól a másikig, ezért sokszor szükséges egy ettől eltérő metrikát értelmezni. A matematikai analízis különböző metrikákat enged alkalmazni, azonban ezekkel szemben megkövetel néhány tulajdonságot.

Legyen $M \neq \emptyset$ egy adott halmaz és $d: M \times M \to \mathbb{R}$ olyan függvény, amelyre teljesül

$$i. \quad d(x,y) \geq 0 \quad \text{ és } \quad d(x,y) = 0 \iff x = y,$$

$$ii. \quad d(x,y) = d(y,x) \quad \text{ (szimmetrikus)},$$

iii.
$$d(x,y) \le d(x,z) + d(z,y)$$
 (háromszög egyenlőtlenség)

minden $x, y, z \in M$ esetén. Ekkor az (M, d) együttest **metrikus térnek** nevezzük. Ugyanakkor azt mondjuk, hogy d metrika vagy távolságfüggvény M-en.

A d(x,y) := |x-y| függvény metrika \mathbb{R} -en, és **természetes távolságnak** fogjuk nevezni, de ettől lényegesen eltérő metrikák is értelmeztetők. Pl. igazolható, hogy a

$$d_1(x,y) := \begin{cases} 0 & \text{ha } x = y, \\ 1 & \text{ha } x \neq y \end{cases}$$

függvény metrika (ún. diszkrét metrika) R-en, illetve a

$$d_2(x,y) := \frac{|x-y|}{1+|x-y|}$$
 és $d_3(x,y) := |e^x - e^y|$

függvények szintén metrikák R-en

Ha az (M,d) metrikus tér egyben lineáris tér (vektortér), akkor minden x elem (vektor) nagyságát (hosszát) úgy értelmezzük, mint az elem nullától való távolságát. Erre a ||x|| jelölést alkalmazzuk, azaz ||x|| := d(x,0). Tudjuk, hogy \mathbb{R} egy 1 dimenziós vektortérnek tekinthető, így ha d a természetes metrika, akkor ||x|| = |x|. Csak hogy az abszolút értéknek a következő tulajdonságai vannak:

- a) $|x| \ge 0$, és |x| = 0 \iff x = 0.
- b) |xy| = |x||y|.
- c) |x+y| < |x| + |y|

minden $x, y \in \mathbf{R}$ esetén. Ezeket az Analízis I. kurzuson igazoltuk, és számos állítás bizonyításában alkalmaztuk. Nem okoz meglepetést tehát a következő fogalom bevezetése.

Legyen $X \neq \emptyset$ egy lineáris tér \mathbb{R} -felett és $\|.\|: X \to \mathbb{R}$ olyan függvény (ún. **norma**), amelyre teljesül

- $||x|| \ge 0$ és $||x|| = 0 \iff x = 0$, $||\lambda x|| = |\lambda| ||x||$ (abszolút homogén),
- $||x+y|| \le ||x|| + ||y||$ (szubadditív) iii)

minden $x, y \in X$ és $\lambda \in \mathbb{R}$ esetén. Ekkor az $(X, \|.\|)$ együttest **normált térnek** nevezzük. Ugyanakkor azt mondjuk, hogy ||x|| az $x \in X$ elem normája. Könnyen igazolható, hogy (X,d) metrikus tér, ha a d távolságot a norma segítségével értelmezzük:

$$d(x,y) := \|x - y\| \qquad (x \in X).$$

Igazolható, hogy egy normából származó metrika abszolút homogén és eltolás invariáns, azaz

$$d(\lambda x, \lambda y) = |\lambda| d(x, y)$$
 és $d(x + z, y + z) = d(x, y)$

minden $x, y, z \in X$ és $\lambda \in \mathbb{R}$ esetén. Az abszolút homogenitás nem érvényes a fenti példákban szereplő d_1 , d_2 és d_3 metrikákra, de nyilván érvényes a természetes metrikára. A normákra még igazolható az

$$|||x|| - ||y||| \le ||x - y||$$
 $(x, y \in X)$

egyenlőtlenséget.

A fentiek értelmében normákat kell keresünk \mathbb{R}^n -en, és rögtön hármat meg is tudunk adni:

$$||x||_2 := \left(\sum_{k=1}^n x_k^2\right)^{1/2} = \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2}$$
 (euklideszi norma),

$$||x||_1 := \sum_{k=1}^n |x_k| = |x_1| + |x_2| + \dots + |x_n|,$$

$$||x||_{\infty} := \max\{|x_k|: k = 1, 2, \dots, n\} = \max\{|x_1|, |x_2|, \dots, |x_n|\},\$$

ahol $x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$.

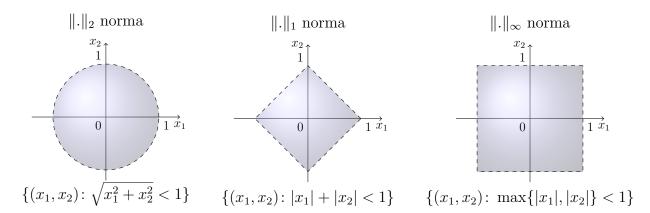
Mindhárom norma jó abban az értelemben, hogy visszaadják a szám abszolút értékét n=1 esetén. Tehát mindhárom az abszolút érték általánosításának tekinthető. Akkor melyiket kellene használni? Ezek a normák egymással ekvivalensek, azaz bármelyik a másik konstansszorosával felülről becsülhető. Ez valóban így van, hiszen igazolható, hogy

$$\frac{1}{n} \|x\|_1 \le \|x\|_{\infty} \le \|x\|_2 \le \|x\|_1 \qquad (x \in \mathbb{R}^n).$$

De az is igaz, hogy véges dimenziós térben bármely két norma egymással ekvivalens. Ez azt jelenti hogy mindegy melyiket használunk, de mi az $||x||_2$ -t fogjuk preferálni. A normaekvivalencia nem azt jelenti, hogy hasonló környezeteket kapunk. A következő ábra mutatja a

$$K_1(0) = \{x \in \mathbb{R}^2 \colon ||x - 0|| < 1\}$$

környezetet \mathbb{R}^2 -ben (0 = (0, 0)).

\mathbb{R}^n mint euklideszi tér

A Matematikai alapok tantárgyban az \mathbb{R}^n tér számos tulajdonságáról volt szó. Most felsoroljuk azokat az ismerteket, amelyekre a továbbiakban szükségünk lesz.

Legyen $n \in \mathbb{N}^+$ egy adott pozitív természetes szám. Az \mathbb{R}^n szimbólummal jelöljük a rendezett valós szám n-esek halmazát:

$$\mathbb{R}^n := \{ x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \colon x_k \in \mathbb{R}, \ k = 1, 2, \dots, n \}.$$

Az x_1, x_2, \ldots, x_n számokat az $x = (x_1, x_2, \ldots, x_n)$ pont (vektor) **koordinátáinak** vagy **komponenseinek** nevezzük.

 \mathbb{R}^1 -et azonosítjuk \mathbb{R} -rel. A sík pontjai rendezett valós számpárokkal (vagyis az \mathbb{R}^2 halmaz elemeivel), a tér pontjai pedig rendezett valós számhármasokkal (vagyis \mathbb{R}^3 elemeivel) azonosíthatók. Az \mathbb{R}^n halmaz tehát ezek "természetes" általánosításaként fogható fel. Az n>3 esetben \mathbb{R}^n -nek nincs szemléletes jelentése, de a fogalom mégis nélkülönözhetetlen mind az elmélet, mind pedig az alkalmazások szempontjából.

A középiskolában a sík és a tér vektoraival több műveletet is értelmeztünk. Vektorok **összeadá**sának, valamint vektor (valós) számmal való szorzásának a mintájára vezetjük be az \mathbb{R}^n halmazon az alábbi komponensenkénti műveleteket: ha $x = (x_1, x_2, \dots, x_n), y = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ és $\lambda \in \mathbb{R}$, akkor

$$x + y := (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_n + y_n), \qquad \lambda \cdot x := (\lambda x_1, \lambda x_2, \dots, \lambda x_n).$$

Ezek az \mathbb{R}^n -beli műveletek rendelkeznek a sík és a tér vektorainak a középiskolában megismert 10 alapvető tulajdonságával. Röviden ezt úgy fejezzük ki, hogy \mathbb{R}^n ezekkel a műveletekkel lineáris tér (vagy vektortér \mathbb{R} felett). Ennek a vektortérnek a dimenziója pontosan n, azaz rendelkezik egy n darab tagból álló bázissal.

(Kiemeljük azt fontos tényt is, hogy rögzített $n, m \in \mathbb{N}^+$ esetén az $n \times m$ -es valós elemű mátrixok $\mathbb{R}^{n \times m}$ szimbólummal jelölt halmazában is értelmezzük az összeadás és a számmal való szorzás műveleteket, és $\mathbb{R}^{n \times m}$ ezekkel a műveletekkel \mathbb{R} feletti lineáris tér.)

A középiskolában a sík és tér vektorainak az összeadásán és a számmal való szorzásán kívül megismerkedtünk még egy fontos művelettel, vektorok skaláris szorzatával. Ezt a fogalmat is fogjuk az \mathbb{R}^n lineáris térre is kiterjeszteni: Az $x = (x_1, x_2, \dots, x_n), y = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ vektorok skaláris szorzatát az

$$\langle x, y \rangle := \sum_{k=1}^{n} x_k y_k = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n$$

valós számmal definiáljuk. A skaláris szorzat rendelkezik az euklideszi tér fogalmában szereplő 5 axiómával, ezért \mathbb{R}^n egy n-dimenziós euklideszi tér \mathbb{R} felett.

A skaláris szorzat segítségével értelmezhetjük \mathbb{R}^n -beli vektorok szögét, merőlegességét, illetve a hosszát (normát) és a távolságot. Ezekre a geometriában megszokott tulajdonságok jelentős része megmarad. Az $x=(x_1,x_2,\ldots,x_n)$ vektor **normáját** (**hosszát** vagy **abszolút értékét**) az

$$||x|| := ||x||_2 := \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2} = \sqrt{\langle x, x \rangle}$$

képlettel definiáljuk. Az $x, y \in \mathbb{R}^n$ vektorok **távolságán** az ||x - y|| számot értjük. Ha a továbbiakban az \mathbb{R}^n euklideszi térről beszélünk, akkor mindig az \mathbb{R}^n lineáris térre és az azon értelmezett, a fenti skaláris szorzatból származó euklideszi normára gondolunk.

Egy $a \in \mathbb{R}^n$ pont r > 0 sugarú **környezetén** a

$$K_r(a) := \left\{ x \in \mathbb{R}^n \colon ||x - a|| < r \right\}$$

halmazt értjük. n=1 esetén $K_r(a)$ az a pontra szimmetrikus (a-r,a+r) nyílt intervallum. Ha n=2, akkor $K_r(a)$ az a pont körüli r sugarú nyílt körlap, n=3 esetén pedig az a pont körüli r sugarú nyílt gömb. A "nyílt gömb" elnevezést használjuk akkor is, ha n>3.

A $\emptyset \neq A \subset \mathbb{R}^n$ halmazt **korlátosnak** nevezzük, ha $\exists r > 0$ úgy, hogy $A \subseteq K_r(0)$, vagyis A benne van egy 0 középpontú, alkalmas sugarú nyílt gömbben.

Környezetek segítségével (hasonlóan mint \mathbb{R} -ben) értelmezhetjük \mathbb{R}^n -ben is a következő "topológiai" fogalmakat. Tegyük fel, hogy A az \mathbb{R}^n euklideszi térnek egy nem üres részhalmaza. Ekkor

- $a \in \mathbb{R}^n$ az A halmaz **torlódási pontja** (jelekkel $a \in A'$), ha $\forall K(a) : K(a) \cap A$ végtelen halmaz, azaz az a pont minden környezete végtelen sok A-beli pontot tartalmaz,
- $a \in A$ az A halmaz **belső pontja** (jelekkel $a \in \text{int } A$), ha $\exists K(a) : K(a) \subset A$,
- az A halmaz **nyílt halmaz**, ha minden pontja belső pont,
- az A halmaz **zárt halmaz**, ha $\mathbb{R}^n \setminus A$ nyílt halmaz.

Látható, hogy a környezettel kapcsolatos fogalmak és jelölés módja nem változtak a már ismert \mathbb{R} -beli fogalmakhoz és jelöléhez képes, de tulajdonságai különbözhetnek. A nyílt és zárt halmazok struktúrája jóval gazdagabb. Pl. \mathbb{R} -ben egy nyílt halmaz mindig előáll megszámlálhatóan sok nyílt intervallum uniójaként.

Többdimenziós térben nem fogunk rendezést értelmezni, így nem beszélhetünk alsó, felső korlátokról, maximum, minimumról, ill. szuprémum-, infimumról. A teret nem fogjuk bővíteni olyan ideális elemekkel, mint a $+\infty$ és a $-\infty$ szimbólumokkal tettük a valós számok halmazán.

Konvergencia az \mathbb{R}^n euklideszi térben

1. Definíció. $Az x : \mathbb{N} \to \mathbb{R}^n$ függvényt \mathbb{R}^n -beli sorozatnak nevezzük. Az

$$x(k) =: x_k \quad (k \in \mathbb{N})$$

helyettesítési érték a sorozat **k-adik** vagy **k-indexű tagja**, a tag sorszámát jelző szám a tag **indexe**. Lehetséges jelölései: x, (x_k) vagy $(x_0, x_1, x_2, ...)$.

Mivel egy \mathbb{R}^n -beli pont koordinátainak jelölésére szintén alsó indexet használunk, így a félreértések elkerülésére az (x_k) sorozat k-adik tagjának i-edik koordinátájára az $x_k^{(i)}$ jelölést alkalmazzuk. Adott (x_k) \mathbb{R}^n -beli sorozat és fix $i=1,2,\ldots,n$ esetén beszélhetünk az $(x_k^{(i)})$ koordinátasorozatról, ami már valós sorozat lesz. A koordinátasorozatok fontos szerepet játszanak az \mathbb{R}^n -beli sorozatok vizsgálatában.

Azt mondjuk, hogy az (x_k) \mathbb{R}^n -beli sorozat **korlátos**, ha a sorozat értékkészlete korlátos, azaz ha az

$$\mathcal{R}_x = \{x_k \in \mathbb{R}^n \colon k \in \mathbb{N}\}$$

halmaz korlátos. Rendezés híján $egy \mathbb{R}^n$ -beli sorozat monotonitása nem értelmezhető, de a koordinátasorozatok esetében van értelme a monotonitásnak.

Emlékeztetünk arra, hogy az $(x_k): \mathbb{N} \to \mathbb{R}$ valós sorozatot akkor neveztük konvergensnek, ha

$$\exists A \in \mathbb{R} \text{ úgy, hogy } \forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists k_0 \in \mathbb{N}, \ \forall k > k_0 \text{ indexre } |x_k - A| < \varepsilon.$$

Látható, hogy a fogalom lényegében az \mathbb{R} -en értelmezett d(x,y) = |x-y| természetes távolságon múlik. Ha ehelyett az \mathbb{R}^n euklideszi téren értelmezett d(x,y) = |x-y| távolságfüggvényt használjuk, akkor általánosíthatjuk a sorozatok konvergenciájának fogalmát \mathbb{R}^n -re.

2. Definíció. Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$. Azt mondjuk, hogy az \mathbb{R}^n euklideszi tér $(x_k) : \mathbb{N} \to \mathbb{R}^n$ sorozata konvergens, ha

$$\exists A \in \mathbb{R}^n \text{ } \textit{igy, hogy } \forall \varepsilon > 0 \text{ } \textit{számhoz } \exists k_0 \in \mathbb{N}, \ \forall k > k_0 \text{ } \textit{indexre } \|x_k - A\| < \varepsilon.$$

Ha A létezik, akkor az egyértelmű, és A-t az (x_k) sorozat határértékének nevezzük, és az alábbi szimbólumok valamelyikével jelöljük:

$$\lim_{k \to +\infty} (x_k) = A, \qquad \lim_{k \to +\infty} x_k = A, \qquad x_k \to A, \ ha \ k \to +\infty.$$

 $Az(x_k)$ sorozat divergens, ha nem konvergens.

Figyeljük meg, hogy az (x_k) vektorsorozat pontosan akkor tart az A vektorhoz, ha az $||x_k - A||$ $(k \in \mathbb{N})$ normák sorozata \mathbb{R} -beli nullsorozat, azaz

$$\lim_{k \to +\infty} x_k = A \quad \Longleftrightarrow \quad \lim_{k \to +\infty} ||x_k - A|| = 0.$$

A következő tétel szerint egy vektorsorozat konvergenciája ekvivalens a koordináták sorozatainak a konvergenciájával.

1. Tétel. Legyen $n \in \mathbb{N}^+$. Egy \mathbb{R}^n -beli sorozat akkor és csak akkor konvergens, ha a sorozat minden koordinátasorozata konvergens, és a határértéke a határvektor megfelelő koordinátája, azaz

$$\mathbb{R}^n \ni x_k = \left(x_k^{(1)}, x_k^{(2)}, \dots, x_k^{(n)}\right) \to A = \left(A^{(1)}, A^{(2)}, \dots, A^{(n)}\right), \quad ha \quad k \to +\infty$$

pontosan akkor igaz, ha minden i = 1, 2, ..., n koordinátára

$$x_k^{(i)} \to A^{(i)}, \quad ha \quad k \to +\infty.$$

Bizonyítás. \Longrightarrow Tegyük fel, hogy $\lim_{k\to+\infty}x_k=A$, azaz $\lim_{k\to+\infty}\|x_k-A\|=0$. Rögzítsük az $i=1,2,\ldots,n$ indexet. Mivel

$$0 \le \left| x_k^{(i)} - A^{(i)} \right| \le \sqrt{\sum_{j=1}^n \left| x_k^{(j)} - A^{(j)} \right|^2} = \|x_k - A\| \to 0, \text{ ha } k \to +\infty,$$

ezért a közrefogási elv szerint $\lim_{k\to+\infty} \left|x_k^{(i)}-A^{(i)}\right|=0$, azaz $\lim_{k\to+\infty} x_k^{(i)}=A^{(i)}$.

E Tegyük fel, hogy minden $i=1,2,\ldots,n$ indexre $\lim_{k\to+\infty}x_k^{(i)}=A^{(i)}$, azaz $\lim_{k\to+\infty}|x_k^{(i)}-A^{(i)}|=0$. Ekkor az

$$0 \le ||x_k - A|| = ||x_k - A||_2 \le ||x_k - A||_1 = \sum_{i=1}^n |x_k^{(i)} - A^{(i)}| \to 0$$
, ha $k \to +\infty$,

egyenlőtlenség és ismét a közrefogási elv alkalmazásával azt kapjuk, hogy $\|x_k-A\|\to 0$, ha $k\to +\infty$, azaz $\lim_{k\to +\infty} x_k=A$.

Példák:

- $\lim_{k \to +\infty} \left(\frac{1}{k}, \left(1 + \frac{1}{k} \right)^k \right) = (0, e)$, hiszen $\lim_{k \to +\infty} \frac{1}{k} = 0$ és $\lim_{k \to +\infty} \left(1 + \frac{1}{k} \right)^k = e$.
- Az $x_k := \left(\frac{1}{k^2}, \frac{\sin k}{k}, k\right) \quad (k \in \mathbb{N}^+) \text{ sorozat divergens, mert } \lim_{k \to +\infty} k = +\infty.$

A tétel segítségével a legtöbb számsorozatra vonatkozó állítást általánosíthatjuk \mathbb{R}^n -beli sorozatokra. A bizonyítás többnyire abból áll, hogy a koordináták sorozataira alkalmazzuk a megfelelő számsorozatokra vonatkozó tételt. Ezért \mathbb{R}^n -beli sorozatokra is igaz a határérték egyértelműségére vonatkozó tétel, az összegsorozat és a számszoros sorozat határértékére vonatkozó tétel, illetve a konvergens sorozat részsorozataira vonatkozó tétel.

A következő két állításban azt fogalmazzuk meg, hogy az \mathbb{R} -beli sorozatok konvergenciájára vonatkozó alapvető jelentőségű tételek az \mathbb{R}^n euklideszi térben is érvényesek.

2. Tétel (Cauchy-féle konvergenciakritérium). Legyen $n \in \mathbb{N}^+$. Az \mathbb{R}^n euklideszi tér (x_k) sorozata akkor és csak akkor konvergens, ha (x_k) Cauchy-sorozat, azaz

$$\forall \varepsilon > 0 \ sz\'{a}mhoz \ \exists k_0 \in \mathbb{N}, \ hogy \ \forall k, l > k_0 \ indexre \ ||x_k - x_l|| < \varepsilon.$$

3. Tétel (Bolzano–Weierstrass-féle kiválasztási tétel). $Az \mathbb{R}^n \ (n \in \mathbb{N}^+)$ euklideszi térben minden korlátos sorozatnak van konvergens részsorozata.

Az $\mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ típusú függvények

Olyan függvényekkel fogunk foglalkozni, amelyeknek értelmezési tartományuk része az \mathbb{R}^n halmaznak, és értékkészletük része az \mathbb{R}^m halmaznak, ahol n és m pozitív egész számok. Tehát

$$f: \mathbb{R}^n \ni (x_1, x_2, \dots, x_n) \mapsto (y_1, y_2, \dots, y_m) \in \mathbb{R}^m$$
.

Ha n=1 vagy m=1, akkor ezek a függvények leegyszerűsödnek, és speciális értelmezésekkel kerülünk szembe.

1. $f \in \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ \checkmark A valós-valós függvényekkel már részletesen foglalkoztunk.

 $\boxed{\mathbf{2.}}$ $f \in \mathbb{R} \to \mathbb{R}^m$ (m > 1). Ekkor valós (egy)változós vektor értékű függvényekről beszélünk. Az ilyen függvények felírhatók

$$f(t) = (x_1(t), x_2(t), \dots, x_m(t))$$
 $(t \in \mathcal{D}_f \subseteq \mathbb{R})$

alakban, ahol az $x_i \colon \mathcal{D}_f \to \mathbb{R}$ valós-valós függvényeket **koordinátafüggvényeknek** nevezzük $(i=1,2,\ldots,m)$. Ha m=2, akkor úgy tudjuk szemléltetni egy ilyen függvény értékészletét, hogy a koordinátasíkon ábrázoljuk az $(x_1(t),x_2(t))$ koordinátájú pontokat, ahol $t \in \mathcal{D}_f$. Ha egy síkbeli görbe pontjait ilyen módon előállítjuk, akkor **paraméteres görbéről** beszélünk, ahol t a paraméter. Hasonlóan járunk el térbeli görbék esetén, ebben az esetben m=3.

Matlab programmal a következő egyszerű kóddal tudunk paraméteres görbéket előállítani:

Síkbeli görbék

syms t		
$x1 = \ldots;$	%x1(t)	fv.
$x2 = \ldots;$	%x2(t)	fv.
fplot(x1,x2,[a b])	%a<=t<	=b

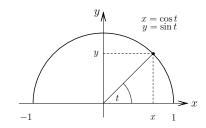
Térbeli görbék

syms t		
$x1 = \ldots;$	%x1(t) f	v.
$x2 = \ldots;$	%x2(t) f	v.
x3 =;	%x3(t) f	v.
fplot3(x1,x2,x3,[a b])	%a<=t.<=b)

Példák:

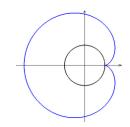
a) a félkörív:

$$f(t) := (\cos t, \sin t) \quad (t \in [0, \pi])$$

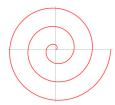
b) a kardiodid:

$$f(t) := (2\cos t - \cos 2t, 2\sin t - \sin 2t)$$
$$\left(t \in [0, 2\pi]\right)$$

c) az arkhimédészi spirális:

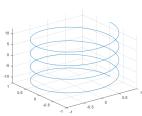
$$f(t) := (t\cos t, t\sin t) \quad (t \ge 0)$$

d) a hengerre írható csavarvonal:

(a sugarú, m menetemelkedésű csavarvonal)

$$f(t) := \left(a\cos t, \, a\sin t, \, \frac{m}{2\pi} \, t\right) \qquad (t \in \mathbb{R})$$

Megjegyzések.

- 1. Itt hívjuk fel ismét a figyelmüket a MacTutor honlapra. Ezen többek között matematikusok (Arkhimédésztől napjainkig) életrajzáról és munkásságáról találhatnak részletes információkat. Ugyanezen az oldalon a "CURVES" menüpont alatt számos klasszikus görbe leírását találhatják meg.
- 2. A Néhány nevezetes síkgörbe című segédanyagban pedig bizonyos görbék származtatásáról olvashatnak.
- $\boxed{\mathbf{3.}}$ $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R} \ (n > 1)$. Ekkor \boldsymbol{n} változós valós értékű függvényekről beszélünk. Pl.

$$f \in \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$$
, $f(x) := f(x_1, x_2, x_3) := \sqrt{1 - x_1^2 - x_2^2 - x_3^2} = \sqrt{1 - ||x||^2}$ $(||x|| \le 1)$

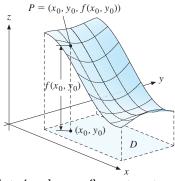
vagy

$$f \in \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \qquad f(x,y) = x^3y - e^{xy} \qquad ((x,y) \in \mathbb{R}^2).$$

Ha n=2, akkor **kétváltozós valós értékű függvé**nyekről beszélünk. Az ilyen függvényeket a

$$\operatorname{Gr}_f := \left\{ (x, y, f(x, y)) \in \mathbb{R}^3 \mid (x, y) \in \mathcal{D}_f \right\}$$

térbeli halmazzal, az ún. **függvény grafikonjával** tudjuk ábrázolni, ami egy térbeli felületet határoz meg. Ennek alakját úgy tudjuk szemléltetni, hogy a felületen olyan görbesereget rajzolunk fel, amelynek tagjai a felület és olyan sík metszete, amely az xy síkra merőleges, de az x vagy az y tengellyel párhuzamos. Egy másik

módszer olyan görbesereget felrajzolni, amelynek tagjai a felület és olyan sík metszete, amely párhuzamos az xy síkkal. Adott $c \in \mathcal{R}_f$ az

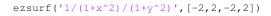
$$\{(x, y, c) \in \mathbb{R}^3 \mid (x, y) \in \mathcal{D}_f, f(x, y) = c\}$$

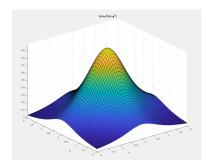
halmazt a grafikon c paraméterhez tartozó szintvonalának nevezzük. Ilyen ábrázolást a térképészetben használnak.

Matlab programmal az ezsurf függvénnyel tudunk kétváltozós valós értékű függvények grafikonját ábrázolni. Pl. az

$$f(x,y) = \frac{1}{(1+x^2)(1+y^2)}$$
 $((x,y) \in \mathbb{R}^2)$

függvény kódja:

Előfordul, hogy a kétváltozós f függvény értéke minden $(x,y) \in \mathcal{D}_f$ pontban csak az $x^2 + y^2$ értéktől függ, azaz a ||(x,y)|| értéktől, ami a pont nullától (origótól) való távolsága. Ekkor a függvény szintvonalai olyan körök (vagy egy pont), amiknek középpontja a z tengelyen található. Elég lenne megtartani mindegyikből egyetlen egy pontot, és ezeket megforgatni a z tengely körül, hogy előállítsuk a felületet. Legyen ez a pont az, amire $x \ge 0$ és y = 0 teljesül. Így az f függvény grafikonját a

$$g(x) := f(x,0) \qquad ((x,0) \in \mathcal{D}_f, x \ge 0)$$

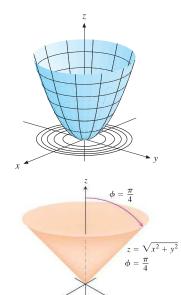
függvény a z tengely körüli megforgatásával kapjuk.

Példák:

a) a forgásparaboloid:

$$f(x,y) := x^2 + y^2 \qquad \left((x,y) \in \mathbb{R}^2 \right)$$

a $g(x) := x^2 \ (x \ge 0)$ parabolaág megforgatásával kapott forgásfelület.

b) a forgáskúp:

$$f(x,y) := \sqrt{x^2 + y^2}$$
 $((x,y) \in \mathbb{R}^2)$

a $g(x) := \sqrt{x^2} = x \ (x \ge 0)$ félegyenes megforgatásával kapott forgásfelület.

4. $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m > 1)$. Ekkor n változós m dimenziós vektor értékű függvényekről beszélünk röviden vektor-vektor függvényekről. Az ilyen függvények felírhatók

$$f(x) = (f_1(x), f_2(x), \dots, f_m(x))$$
 $(x \in \mathcal{D}_f \subseteq \mathbb{R}^n)$

alakban, ahol az $f_i \colon \mathcal{D}_f \to \mathbb{R}$ n változós valós értékű függvényeket **koordinátafüggvényeknek** nevezzük $(i = 1, 2, \dots, m)$. Pl.

$$f \in \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^3$$
, $f(x) := f(x_1, x_2) := (x_1^2, x_1 + x_2, x_1 x_2 - 3)$ $((x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2)$

$\mathbf{Az} \ \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ típusú függvények folytonossága

A sorozatok határértékéhez hasonlóan a többváltozós függvények folytonosságát is a valós-valós függvények folytonosságából nyerjük az euklideszi norma alkalmazásával.

3. Definíció. Azt mondjuk, hogy az $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m \in \mathbb{N}^+)$ függvény folytonos az $a \in \mathcal{D}_f$ pontban, (jelben $f \in C\{a\}$), ha

$$\forall \varepsilon > 0 \ sz\'{a}mhoz \ \exists \delta > 0 \ \'{u}gy, \ hogy \ \forall x \in \mathcal{D}_f, \ \|x - a\| < \delta \ pontban \ \|f(x) - f(a)\| < \varepsilon.$$

Megjegyzések.

1. Az euklideszi normára mindig a $\|\cdot\|$ jelölést alkalmazzuk függetlenül attól, hogy hány dimenziós a benne szereplő vektor.

2. A folytonosság fogalma leírható környezetekkel. $f \in C\{a\}$, ha $a \in \mathcal{D}_f$ és

$$\forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists \delta > 0 \text{ úgy, hogy } \forall x \in K_{\delta}(a) \cap \mathcal{D}_f \text{ pontban } f(x) \in K_{\varepsilon}(f(a)).$$

Ez pontosan megegyezik a valós-valós függvényeknél tanult fogalmával.

3. A folytonosság most is az f függvénynek azt a szemléletes tulajdonságát fejezi ki, hogy "ha x közel van az a ponthoz, akkor az f(x) függvényérték közel van f(a)-hoz". De a közelség most azt jelenti, hogy a két pont euklideszi távolsága kicsi.

Nem nehéz igazolni, hogy *a norma folytonos függvény*. Ez azért igaz, mert ha $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$, f(x) := ||x||, akkor $\forall \varepsilon > 0$ -hoz $\exists \delta := \varepsilon > 0$ úgy, hogy $\forall x \in \mathbb{R}^n$ esetén ha $||x - a|| < \delta$, akkor

$$||f(x) - f(a)|| = |||x|| - ||a||| \le ||x - a|| < \delta = \varepsilon.$$

Másrészt, a $\operatorname{pr}_i \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$, $\operatorname{pr}_i(x) := x_i \ (i = 1, 2, \dots, n)$ ún. **projekciók** (a ponthoz rendeli az *i*-dik koordinátáját) szintén folytonos függvények. Valóban, $\forall \varepsilon > 0$ -hoz $\exists \delta := \varepsilon > 0$ úgy, hogy $\forall x \in \mathbb{R}^n$ esetén ha $||x - a|| < \delta$, akkor

$$\|\operatorname{pr}_{i}(x) - \operatorname{pr}_{i}(a)\| = |x_{i} - a_{i}| \le \sqrt{\sum_{k=1}^{n} (x_{k} - a_{k})^{2}} = \|x - a\| < \delta = \varepsilon.$$

Azt a tényt, hogy $\forall a \in \mathcal{D}_f : a \in C\{a\}$, azaz f folytonos minden értelmezési tartománybeli pontjában, az $f \in C$ jelöléssel fogjuk rövidíteni. Az előzőek szerint $\|.\| \in C$ és $\operatorname{pr}_i \in C$ $(i=1,2,\ldots,n)$.

4. Tétel (A folytonosságra vonatkozó átviteli elv). Legyen $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ $(n, m \in \mathbb{N}^+)$ és $a \in \mathcal{D}_f$. Ekkor

$$f \in C\{a\} \iff \forall (x_k) \colon \mathbb{N} \to \mathcal{D}_f, \lim_{k \to +\infty} x_k = a \text{ eset\'en } \lim_{k \to +\infty} f(x_k) = f(a).$$

Bizonyítás. Hasonlóan igazolható, mint valós-valós függvények esetén, a környezetekkel leírt folytonosság fogalmából kiindulva.

Megjegyzés. Az átviteli elvből következik, hogy ha $\exists (x_k) : \mathbb{N} \to \mathcal{D}_f$ sorozat, amely az a ponthoz konvergál, de

$$\lim_{k \to +\infty} f(x_k) \neq f(a),$$

akkor az f függvény nem folytonos a pontban.

Az átviteli elvvel és a sorozatok határértékére vonatkozó műveleti tételekkel nem nehéz igazolni a következő állításokat.

Műveletek folytonos függvényekkel:

- 1. Ha $f, g \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m \in \mathbb{N}^+)$ és $f, g \in C\{a\}$, akkor
 - a) $f + g \in C\{a\}$ és $\lambda f \in C\{a\} \ (\lambda \in \mathbb{R})$
 - b) az m=1 esetben $f\cdot g\in C\{a\}$ és $g(a)\neq 0$ esetén $\frac{f}{g}\in C\{a\}$.
- 2. Ha $g \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m \in \mathbb{N}^+), \ g \in C\{a\}$ és $f \in \mathbb{R}^m \to \mathbb{R}^p \ (m, p \in \mathbb{N}^+), \ f \in C\{g(a)\},$ akkor $f \circ g \in C\{a\}.$

Példa: A fenti állításokból igazolható, hogy

$$f \in \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) := \frac{x+y}{x^2+1} - \sin(xe^{x-y^3} + \pi) \in C$$

hiszen sin, $\exp \in C,$ illetve ha $\mathrm{pr}_1(x,y) := x$ és $\mathrm{pr}_2(x,y) := y,$ akkor $\mathrm{pr}_1,\mathrm{pr}_2 \in C.$

Példa: Az

$$f(x,y) := \begin{cases} \frac{xy}{x^2 + y^2}, & \text{ha } (x,y) \neq (0,0) \\ 0, & \text{ha } (x,y) = (0,0) \end{cases}$$

függvény nem folytonos a (0,0) pontban. Valóban az átviteli elv szerint $f \notin C\{(0,0)\}$, hiszen $(x_k, y_k) := \left(\frac{1}{k}, \frac{1}{k}\right) \to (0,0)$ ha $k \to +\infty$, de

$$f(x_k, y_k) = f\left(\frac{1}{k}, \frac{1}{k}\right) = \frac{\frac{1}{k} \cdot \frac{1}{k}}{\frac{1}{k^2} + \frac{1}{k^2}} = \frac{1}{2} \not\to 0 = f(0, 0).$$

A következő tétel azt mondja ki, hogy az n változós m dimenziós vektor értékű függvények folytonossága visszavezethető n változós valós értékű függvények folytonosságára.

5. Tétel. Legyen $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m \in \mathbb{N}^+)$ és $a \in \mathcal{D}_f$. Ekkor

$$f \in C\{a\}$$
 \iff $f_i \in C\{a\}$ $(i = 1, 2, \dots, m),$

ahol $f_i \colon \mathcal{D}_f \to \mathbb{R}$ az f függvény koordinátafüggvényei.

Bizonyítás. A sorozatok konvergenciája visszavezethető a koordinátasorozatok konvergenciájára. Ez azt jelenti, hogy az átviteli elv a következő alakban írható:

$$f \in C\{a\} \iff \forall (x_k) \colon \mathbb{N} \to \mathcal{D}_f, \lim_{k \to +\infty} x_k^{(i)} = a_i \text{ eset\'en } \lim_{k \to +\infty} \left(f(x_k) \right)^{(i)} = \left(f(a) \right)_i.$$

minden i = 1, 2, ..., m esetén. Ekkor a tétel állítása az $(f(x_k))^{(i)} = f_i(x_k)$ egyenlőségből következik.

Példa: A fenti állításból igazolható, hogy

$$f \in \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^2$$
, $f(x,y) := \left(\frac{x+y}{x^2+1}, \sin(xe^{x-y^3}+\pi)\right) \in C$

hiszen az

$$f_1(x,y) := \frac{x+y}{x^2+1}, \quad f_2(x,y) := \sin(xe^{x-y^3} + \pi) \qquad ((x,y) \in \mathbb{R}^2)$$

koordinátafüggvényeiről a műveleti tétel alapján igazolhatjuk, hogy $f_1, f_2 \in C$.

Felmerül a kérdés, hogy az n változós valós értékű függvények folytonosságát vissza tudjuk-e vezetni valós-valós függvények folytonosságára. Arra gondolnánk, hogy ha lerögzítjük az $a \in \mathcal{D}_f$ pont koordinátait az i-edik koordináta kivételével, akkor elegendő lenne megvizsgálni a

$$g_i^{(a)}(x) := f(a_1, a_2, \dots, a_{i-1}, x, a_{i+1}, \dots, a_n) \qquad \left(x \in \mathbb{R} : (a_1, a_2, \dots, a_{i-1}, x, a_{i+1}, \dots, a_n) \in \mathcal{D}_f \right)$$

függvényt minden $i=1,2,\ldots,n$ esetén. Ez sajnos \pmb{nem} \pmb{igaz} . Pl. már láttuk, hogy az

$$f(x,y) := \begin{cases} \frac{xy}{x^2 + y^2}, & \text{ha } (x,y) \neq (0,0) \\ 0, & \text{ha } (x,y) = (0,0) \end{cases}$$

függvény nem folytonos az a=(0,0) pontban. Azonban a $g_1^{(a)}(x)=f(x,0)=0 \quad (x\in\mathbb{R})$ és a $g_2^{(a)}(y)=f(0,y)=0 \quad (y\in\mathbb{R})$ függvények folytonosak a 0 pontban.

- **6. Tétel (Weierstrass tétele.).** Legyen $n \in \mathbb{N}^+$ és tegyük fel, hogy
 - $a) f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R},$
 - b) \mathcal{D}_f korlátos és zárt halmaz az \mathbb{R}^n euklideszi térben,
 - c) $f \in C$.

Ekkor az f függvénynek vannak abszolút szélsőértékhelyei, azaz

$$\exists x_1 \in \mathcal{D}_f: f(x) \leq f(x_1) \ (\forall x \in \mathcal{D}_f) \ (x_1 \ abszolút \ maximumhely),$$

$$\exists x_2 \in \mathcal{D}_f: f(x_2) \leq f(x) \ (\forall x \in \mathcal{D}_f) \ (x_2 \ abszolút \ minimumhely).$$

Bizonyítás. Az egyváltozós esetben bemutatott bizonyítás adaptálható többváltozós esetre.

Az $\mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ típusú függvények határértéke

A függvény határértéke szintén a valós-valós eset általánosításaként kerül bevezetésre.

4. Definíció. $Az \ f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m \in \mathbb{N}^+)$ függvénynek az $a \in \mathcal{D}_f'$ pontban van határértéke, $ha \ \exists A \in \mathbb{R}^m, \ hogy$

 $\forall \varepsilon > 0 \ sz\'{a}mhoz \ \exists \delta > 0 \ \'{u}gy, \ hogy \ \forall x \in \mathcal{D}_f, \ 0 < \|x - a\| < \delta \ pontban \ \|f(x) - A\| < \varepsilon.$

Ekkor A-t a függvény a pontbeli határértékének nevezzük, és az alábbi szimbólumok valamelyikével jelöljük:

$$\lim_{a} f = A, \qquad \lim_{x \to a} f(x) = A, \qquad f(x) \to A, \ ha \ x \to a.$$

A határérték fogalma is megadható környezetekkel, ami pontosan megegyezik a valós-valós függvényeknél leírtakkal. A határérték egyértelműsége környezetekkel ugyanúgy igazolható, mint valós-valós függvények esetében. Ugyanez mondható az átviteli elvre.

7. Tétel (A határértékre vonatkozó átviteli elv). Legyen $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ $(n, m \in \mathbb{N}^+)$ és $a \in \mathcal{D}_f'$. Ekkor

$$\lim_{a} f = A \in \mathbb{R}^{m} \quad \iff \quad \forall (x_{k}) : \mathbb{N} \to \mathcal{D}_{f} \setminus \{a\}, \ \lim_{k \to +\infty} (x_{k}) = a \ \text{eset\'en} \ \lim_{k \to +\infty} f(x_{k}) = A.$$

Megjegyzés. Az átviteli elvből következik, hogy ha van két olyan $(x_k), (y_k) : \mathbb{N} \to \mathcal{D}_f$ sorozat, amely az a ponthoz konvergál, de

$$\lim_{k \to +\infty} f(x_k) \neq \lim_{k \to +\infty} f(y_k),$$

akkor az f függvénynek nincs határértéke az a pontban.

Példa: Az

$$f(x,y) := \begin{cases} \frac{xy}{x^2 + y^2}, & \text{ha } (x,y) \neq (0,0) \\ 0, & \text{ha } (x,y) = (0,0) \end{cases}$$

függvénynek nincs határértéke a (0,0) pontban, hiszen ha $k\to +\infty$, akkor

$$(0, \frac{1}{k}) \to (0, 0)$$
 és $f(0, \frac{1}{k}) = \frac{0 \cdot \frac{1}{k}}{0 + \frac{1}{k^2}} = 0$

Tehát két, a (0,0) ponthoz tartó sorozat képsorozatának határtétéke különbözik.

A folytonosság és a határérték kapcsolatát fejezi ki a következő állítás.

8. Tétel. Tegyük fel, hogy
$$f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m \ (n, m \in \mathbb{N}^+)$$
 és $a \in \mathcal{D}_f \cap \mathcal{D}_f'$. Ekkor $f \in C\{a\} \iff \exists \lim_a f \text{ és } \lim_a f = f(a).$

$$f \in C\{a\} \iff \exists \lim_{a} f \text{ \'es } \lim_{a} f = f(a)$$